

TRẦN-DẮC-NGHĨA
TỔNG-LÝ

Giá bán nhứt trình

Trọn năm.....5800
Sáu tháng.....3 00

Những bài gửi đến không
dâng lên báo được thời
không lệ trả lại, xin các
ngài lưu ý.

AN-HÀ-BÀO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGŨ DU COURRIER DE L'OUËST

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG - Boulevard Delanoue - Cantho

TRƯƠNG-QUANG-TIỀN
CHỦ-NÚT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình xin đề thơ
cho M. TRẦN-DẮC-NGHĨA

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gửi số tiền
luôn, bốn-quán lấy làm
thăm cảm.

MỖI NGHỀ CẦN PHẢI HỌC

Sự học là cái cốt-yếu mỗi nghề mỗi
nghiệp; trong tư dân không phải một
hạng người ở vào quan-trưởng các phải
học mà thôi, mà đến anh em chũu thợ,
gười mua kẻ bán đều phải có học-thức
mới thông.

Buổi trước không ai để ý đến, nên
chỉ, có những vị ra giúp việc nước mới
cần học, đến như các nghề các nghiệp
thời phu truyền từ kẻ, hoặc cây người
nhờ bạn chỉ bảo cho vừa biết là đủ
nương lấy mà làm kẻ sanh-nhai. Vì cơ
ấy nên nông-thương không phát-dạt,
công-nghệ không tiến-hóa, mấy ngàn
năm cũng chỉ ở một mực ấy thôi, thời
thời có tiến mà không có tiến chút nào.

Ở đời muốn đứng vững được trên
kiếp sống thời cần phải lao tâm khổ
tư làm mới có hết công, mà nghề nào
ng nghiệp này cũng phải chuyên-chú cho
tận thiện tận mỹ thời mới mong phát-
dạt được để tranh-canh với người
ngoài. Buổi trước sự học rất dễ-dàng,
mà ngày nay sự học xem đã khó-huộc,
nhưng biết đâu sau này lại càng khó-
khăn hơn nữa! Trẻ em 8, 9 tuổi cho vào
trường thời đã muộn rồi, vì các lệ thi
đã có hạn định tuổi.

Nhưng sự học càng khó-huộc bao nhiêu
thời, người ta cần phải có học bấy nhiêu;
cái học không mất đi đâu, học như lửa
như nếp, lúc nào cũng có chỗ cần, bao
giờ cũng có người dùng. Không bán
đến như vậy ra giúp nước nhà, là cổ
nhơn ta phải đâm-thấm mùi học từ
rồi, mà như anh nông-phu há lại không
cần đến sự học? Người nào bảo rằng: làm
rừng chen lán tay bưng, cấy sào cày
bấm là đủ, há lẽ phải học! Nghề nông
ta kẻ đã mấy ngàn năm, cứ thế mà làm,
mà quanh năm suốt đời thân vô công là
khá rồi, nào phải đổ lao học hỏi với ai?
— Thưa! Tôi không giám bảo rằng đó là
lời nói không chính-dáng, nhưng tôi
xin nói điều này: bởi ta thiếu học-thức
nên bước đường nông-nghiệp chỉ đến
đó là cùng, chứ không tiến lên nữa,
không vượt ra ngoài cái giới-hạn ấy
được. Một người dốt không phải là
không làm nên được sự gì, nhưng nói
cho chính thời việc làm của họ, kẻ học
thức còn chán-chối lại nhiều chỗ,
những điều họ biết-thức còn lắm lối khuất
diềm, không sao học được hoàn-toàn.
Ngay như sự vụ phân lựa ruộng, trừ
sâu ngăn nước, họ không thể nào biết
cho thấu-đáo được như người có học,
vì khoa học đã dạy về những điều ấy
kỹ-càng lắm.

Phường chi, nào là nhà nông-nghiệp

trương-tế, nào là nhà máy xay gạo để
xuất cảng đi ngoại-quốc, nào là lập
chành lúa khắp nơi, các nhà nông vì
thiếu học thức mà không nghĩ đến những
nỗ lực xa-xy, để khi thiếu thốn không
biết nương cây vào đâu, lúc làm ra bột
lúa rồi, ba chủ khách muốn đánh giá
bao nhiêu tùy ý, không bán cho họ thời
biết bán cho ai, cảm giá đó hoài lúa
hư không tiện. Ấy vậy việc hai ta cần
hỏi, mà việc lợi ta cần mỗi ngày mỗi
khoản-trương ra cho được lợi thêm,
song nếu không phải là tay có học-thức
thời không thể biến cải được.

Đều như công-nghệ, công-nghệ há
lại không cần phải học ư? Sao lại
không cần! làm một anh thợ hoặc làm
ông quản-lý một xưởng thợ mà biết xếp
dặt công việc, phóng kiêu ra khuôn,
biết thế nào là khôn-khéo hơn, để chỉ b
đốn nghề mình học càng ngày càng khi
sắc thêm lên, thời há chẳng quý-báu
hơn một người chỉ biết noi theo đường
củ mà đi hoài, người ta thế nào thời
mình cũng thế ấy, khiến cho công-nghệ
vì đó mà ngày một kém giá-trị, ngày
một lu-lờ, mà người mình sanh ra chỉ
ý khinh-rẻ nội-hóa, không tiến dụng
đó của đóng-bào chế-tạo, tương cũng
vì cơ.

Nói qua việc buôn bán thời nghề buôn
mới lại là một cái cội-rễ của sự tồn-
tĩnh trong nước, tiếng phi thương bất
phủ nào phải lời nói vô nghĩa-lý đâu.
Cứ xem như người Hồng-Mao, họ chỉ
chuyên về một mặt thương-mại mà
ngày nay nước họ được giàu, dân họ
được mạnh, cái thế lực của họ thật là
có vẻ phát-dạt lắm! Nghề buôn vì đi cho
phải đường thời quyết giành được dài
niút, không nghề nào ăn qua được.
Cái việc học buôn bán mới có là kẻ về
năm ba năm sau đây, chứ trước kia
không nghe ai nói đến; thậm chí lấy nghề
buôn bán làm một nghề khinh-thường,
không ai thích buôn thời nếu không đến
trường dạy thương-mại mà học tập,
tương cũng không phải là điều lạ. Cái
thời-kỳ vừa qua, ta hãy tam không bán
đến, vì có tiếc lắm công là sự đã rồi;
chỉ như hiện nay vật tiến đi đồ sống Ngô,
thật là điều đau lòng xót dạ, mà người
mình ai cũng phải công-nhận như thế.
Ấy vậy các trường thương-mại đã sáng,
nhà nước bảo-hộ cũng cố đất-dia ta vào
cánh quang-minh, để giữ lấy quyền
cho quê-hương; ầu là nhà có trẻ em
nào cho nó học-lập để sau này có đủ tư
cách mà kinh-dinh sự-nghiệp, rộng
thế sanh-nhai.

(Còn nữa)

T.Q. T.

VĂN UYÊN

Đáp họa T. C. L. TRONG AN-HÀ SỐ 257

Chẳng nhắc truy-hoan hơn-hở cười,
Cười ra nước mắt ấy là tôi.
Động đào sùi-sùi trông-mòng bạn,
Gió trúc xôn-xao gạt-gắm người.
Trắng bẹn những trên ngực-ngân bướt,
Mơ cảm riêng buộc lỗ-làng chơi.
Trăm năm đã trôi cùng nhau xoay,
Càng biến mồn non chỉ chẳng dời.

Đời-dời sát sen đâm phụ-ai,
Tắc lòng chừng có mảnh gương-dài.
Hoa xuân sá quàn nhành ba bảy,
Nỗi bạn hay là dạ một hai?
Nhưng rập thu về say dạo cúc,
Chờ chờ đông mang bốn cánh mai.

Luyện vánh dăm trách con bướm bướm,
Lời cũ lời xưa nữ dế sai!!!

Số-Thành M. D.

Ký gửi Lệ-Tiền

(Vi có tiếp được thơ bảo chung vui với
đức tình với một người tình nhân).

Tiếp được tin ai vội trả lời,
Chung vui ngọt lấm Lệ-tiền ơi!
Duyên kia dừ dừ cho rằng khoe,
Hiếu nọ đến chưa nghĩ nức cười.
Trước khốn bề tình theo lộn-lộn,
Bây mắng sòng sắc khỏi chơi-vơi.
Xa-xuôi mà cũng thầy lay nhún:
Nên đức từ đây gồng đắp bồi.

Số-Thành M. Đơn

Bộ y vận

Mảng tin mình cũng nhắc vài lời:
Còn giận hơn thời chủ Lệ-ôi!
Lòng trước ấp-yên khuyên lại mắng,
Hôm nay rời-rã trách còn cười.
Trắng kia đồ sáng mà không tới?
Tình nọ há đây lại chẳng vơi?
Biết bụng anh em chờ mới biết,
Biết đầu khi lờ có khi bồi.

Ta-phù-Túc tự

Thương-Lạc

Hồ-hình-Bạch-lưu

Túy-khieu

Chẳng trách chi Kiêu, trách hóa-công,
Cứ ghen ghét mãi khách quán-hồng.
Cứ oan sá-quân thân hào-nước,
Trái bước ngậm-ngồi hẹn núi-sông.
Duyên chi thắm em chưa thỏa chí,
Bán mình chuộc tôi phải ôm lòng.
Cổ kim dăm bốn hai hai vẹn?
Tình, hiểu một năng xử vậy xong.

II

Xong là trọn-vẹn hiểu hóa tình,
Nghĩ gớm ghê cho cảnh bản mình.
Mắc lán, kiếp dành đây-doa kiếp,
Lắm cơ, hình chịu nhước như hình.
Bãi phen qui lụy thân mây trắng,
Mấy bản cúi lòn phận áo xanh.
Thần mộng hên chờ khi mộng hòng,
Mười lăm năm ấy mấy lần kinh.

T. P. T. tự Thương-Lạc

Hồ-hình-Bạch-lưu

Lời bàn thêm về tình bạn-bạn

Lời xưa dạy: "Nhơn vô tín bất lập". Ấy vậy vô tín bất lập, mà bừa tín
Đành rằng nhưng kẻ ở với đời thiếu quá công có lúc thất cơ. Con người
lòng tin thì suốt kiếp không làm gì lập phần lam nhiều hạng, nhưng hạng ấy
thân được. Nhưng sao ta thường thấy phân ra làm nhiều tâm-tánh, mà những
lâm người quanh năm chỉ lừa chúng tâm tánh ấy lại hay biến-thiên, không
phân bạn, hoặc vì cái chủ-ngĩa ích kỷ, thường ở một mực. Thế thì: kết bạn
hoặc vì cái tâm-tánh tự-nhiên, mà rồi phải dẫu dè-dặt, dẫu đến những bạn
càng ngày như đó càng phát-dạt thêm chỉ thiết, song đối với họ cũng phải cho
lên?—Thưa, điều đó cũng có, không thật cần-thận lẩn mới được. Thì ăn chớ
phải là lời nói không đích-thật; nhưng họ mà có khi họ không lấy làm ăn, không
biết đầu những người như thế là chỉ để bởi cái thế-lực đồng tiền nó xô-dẩy, giục
cho thiên-bạ — ai là kẻ rõ thấu ruột gan— cũng đều khinh dễ một cách rất
đề-tiện, họ xem những kẻ ấy không phải là người mà là con quái vật hiểm nghèo
cho xã-hội. Càng ngày họ càng xa lánh, họ để cho một mình, không ai thân
'nich nữa, ông không ai còn muốn thấy thấp-thoảng bóng vãng lai.
Đời người như thế thật còn gì khổ bằng! Khốn nỗi, tòa án lương-tâm chắc
không thể dung-thứ được, lúc nào cũng hành-phạt si như: đến điều, mà ông
trời xanh tuy lòng-lộng trên khời công không dành khuất-lập, bởi cơ nên chung
cuộc rồi hạng người ấy phải tự đem mình vào cảnh cùng sâu, khổ-khó hơn
những kẻ khốn-khố kia. Cái hình-phạt của luật tự-nhiên đã định đầu vào đấy
rồi, không sao chạy chối được. Tôi thường mưc-kích những cái gương tỏ
rõ như vậy đã nhiều lần, nên chỉ bài luận này không nói quá. Có muốn đem
danh hiệu những người chủ-dộng các cảnh ấy vào đây để được minh-bạch
hơn, nhưng lại thôi, cốt bởi họ đã khuất trốn rồi, nói đến sự động hồn chín suối.
Hạng người lừa chúng phần bạn, thời đã đành phải chịu vay trước trả sau, đây
còn một hạng người vì chữ tín mà cũng phải chịu quá khổ, dường ấy ai nghĩ
sao? Không nói những bực tâm thương, họ dẫu tin đó, chơi với ai tin người ấy
mà phải bị chúng lừa. Đây chỉ xin nói về hạng người có đủ tri-thức, có đủ gan
óc, nhưng cũng thường vì quá tin anh
trông em mà phải làm-lụy, hoặc về
kim-tiền, hoặc về chức-trách.....

Chữ đức-giá cũng nên biết cho rằng: hạng anh em mà được quá tin đây, tắc
không phải là bạn hư-bên hay không đáng tin; họ thật là người công biết phải
chăng lăm, họ đối với bạn họ như bát nước đầy, có chẳng lượng tâm họ biết
lấy họ mà thôi, ngoài ra người mất thì không thể soi thấu, để cả quí thân công
bất thức bất tri. Bao giờ họ cũng vẫn giữ một mực ngọt-bùi, chưa thừa được
dip một hạt mè thì hành những cái thủ-đoan hèn-mà ra để lừa học tiến, tranh
địa-vi.....
Hạng này có khác hơn hạng trên một chút vì họ được có cái tri-y bình tình
không thường phát lộ ra nơi nơi mặt, thiên họ không mấy người lừa-trung họ
có cái kim-ong học răn ở hào-hồng, nhưng dẫu thế nào họ cũng là một con
quái vật nguy-hiểm cho xã-hội như hạng bạn vừa kể trên kia.

Cáo-thơ — Giáo-viên
Lại-thành-Thập

Hài đàm

Phủ qui nhờ lễ-mễ

Một anh tá-diễn kia đến nhà ông đồn-
chỗ đang xin kỳ nợ, nào là lựa những
lời cam ngôn mỹ từ đường nói gán gáy
lời mà rồi ra ông ta cũng trơ như đá,
vững như đồng, không sao xiêu động.

Tính thế không xong bữa sau anh
ta đến đến tới một cặp gà thiên, hai
cặp vịt tơ, một hũ mắm ruot. Chủ-nhơn
đẹp mắt vui lòng chào hỏi, hỏi trần
nước, tá-diễn mới nói qua việc kỳ.
Chủ-nhơn nói: Tôi biết anh là người chắt
chàng phải không sao, thấy anh lại
nhiều lần, vậy không lẽ tôi hẹp bụng
thì tôi nghiệp anh lắm; nhưng mà anh
chờ nói với ai, tôi cho anh kỳ đa, họ
bay đang họ phân lư. Anh tá-diễn từ ta
lại về ra khỏi ngõ ngược mặt lên thao
Thánh nhưm ngài nói hẳn công sanh
đạo lạc, Phật rất an.....

Nhưng mà tính đến đến thế thì
thời! Chờ..... sao?

Vãng

Cuộc gần Médaille Cho ông

Huyện hàm Nguyễn-quang-Tư

Ông Huyện-hàm Nguyễn-quang-Tư nguyên Chánh-Tổng nhứt hạng (ông An-trường/Cáo-thơ/bổi-huyn năm 1915. Tron 36 năm đầy công giúp nước, ông đã được nhiều lần ban thưởng medailles danh-dự, song quý nhứt là medaille "Nam-trào-ngũ-lũng-bổi-lòng-tinh". Nay lại có chỉ-du để ngày 6 Janvier 1922 của Chánh-phủ Đại-Pháp ban thêm cho ông một tấm medaille "Cao-man-ngũ-dũng-bổi-tinh", (Chevalier de l'Ordre Royal du Cambodge) nữa.

Ngày 16 Avril 1922, có trấn thuyết cuộc gần Médaille tại Công-sở làng Tân-quới là làng sở-tại của ông. Có treo rúc rỏ, bàn-ghe oxhiem-trang, viên quan chức sắc lân cận trong tổng An-trường từ từ đi về; lúc 4 giờ chiều có Quan Đốc-Phủ, Chủ-quận Bão-An là ông Đỗ-quang-Trứ, theo sau có quan Huyện Nguyễn-văn-Bích, ông Huyện-hàm Trần-như-Cang, Chánh-tổng Định-Bảo và mấy thấy giúp việc các sở trong tỉnh đến nơi. Quan Huyện Nguyễn-quang-Tư và viên quan chức sắc tiếp chào quan lớn Chủ-quận và mấy ông thấy rồi thò an tọa. Trước khi gần medaille, quan Đốc-Phủ Chủ-quận từ mấy lời, Bão-An chùng tôi xin lược biên ra đây: «Ngày hôm nay tôi thể mặt cho Quan Chủ-tỉnh đến đây, giữa có Tổng Làng đồng đến, mà gần medaille cho quan Huyện Nguyễn-quang-Tư. Theo kim thời, thì quan Huyện đây cũng đang gọi là Vãn. Vô kim toàn, vì trước ngài ở bên phe vô làm chức quân-cơ; sau thừa vô qua vào làm chức Cai-Tổng, trọn 36 năm vô vào gồm giúp nước, được quan trên ban thưởng nhiều lần, làm tôi mà thính danh đang tron, giúp nước từ lúc tuổi xanh đến ngày được phần hầu-huở đường lao, công nghiệp vẹn toàn như vậy, công là ít có. Ngày nay đã hồi-huở đường lao, nhưng mà không ban thưởng quý quốc cái ân đức của nhà-nước Đại-Pháp, có việc chỉ nhà nước cậy đến ngài thì ngài cũng sống lòng cầu lao thì thôi; như mấy kỳ quốc-trái rồi đây, ngài cũng có công cùng nhà-nước trong cuộc diên-giải cho nước-lào thấn đẩu diên lợi ích mà phòng trái. Bởi vì nhà-nước chẳng hề quên kể làm tôi có công cùng như vậy. Từ ngày hưu trí đến nay tính được 7 năm dư, mà nhà-nước còn đối công ban thưởng, thật là một cái gương đáng để cho người sau soi lấy!!

Quan Đốc-Phủ giết lời khen huở đến gần tấm medaille "Cao-man-ngũ-dũng-bổi-tinh" nơi ngực của quan Huyện Nguyễn-quang-Tư. Kế lấy quan Huyện Nguyễn-quang-Tư tiếp đáp từ như vậy: Bẩm quan-lớn Chủ-quận, Thưa các ông.

«Tôi khi tôi ra giúp nước đến lúc hồi hưu được 36 năm, nay được nhà-nước chẳng phụ công hèn của tôi mà hôm nay lại ân tứ thêm cho tôi một tấm medaille "Cao-man-ngũ-dũng-bổi-tinh". Ấy cũng nhờ có quan Địa-phương là quan Chủ-tỉnh và quan Chủ-quận biết tôi là người đầy công giúp nước, nên cầu xin quan trên cho tôi thêm cái phần thưởng này thật là quý báu.

Ngày nay quan-lớn Chủ-quận thay mặt cho Chánh-Phủ Đại-Pháp và cho quan Chủ-tỉnh đến đây, giữa có đủ mọi viên-quan quơ-chức lân cận hương chức làng trong tổng An-trường mà gần medaille thưởng công thêm cho tôi thật là một cuộc rất vinh-diệu cho tôi biết mấy.

Tôi nghĩ rằng phần thưởng này và lời khen biết lấy chi đáp đền cho xứng đáng; tôi xin chúc cho

Chánh-phủ Đại-Pháp đang quơ phen dân cường!!!

Chánh-Phủ Đông-Pháp đang thái bình thanh trill!!

Quan lớn Chủ-tỉnh Cáo-thơ đang bình an vinh trill!!

Quan-lớn Chủ-quận Bão-An đang

Lời chúc mừng

Quan Huyện Nguyễn-quang

Thường thọ "Cao-man-ngũ-dũng-bổi-tinh"

Thiên hựu nhứt trung phần tạo hóa; nhơn ư làm thượng khởi kinh luân. Đứng nam nhi vàng đá cảm can, có khổ mới có vinh, vậy mới biết tiến trạch viên đại. — Lâm trai dẫu thiên địa, mà chơn sơn hải, có ra tài mới có lực tài năng. —

Gấm như ông:

Phước đức ít ai bằng; khi Cai-Tổng lúc quân cơ, lòng thành tín khản khản nắm giữ. Trong vô-tru bìa danh Mã-Sử, nư taig-bông đã tron chữ công danh. — Bui phong-trần tay đã quết thanh; vậy mới gọi hồng anh xử thế. — Hai triều gánh hai vai kinh tế, nư láng-tiêu mừng hội khế nhứt trường. Lóc đường là tỏ rạn chốn Phong cương, nhờ cội được hiển dương trong thủy-thổ!

Nay nhà nước bang ơn chiếu cố, bìa tánh danh rực-rờ các lân. — Hừ thảo hữu khố, khố thanh thân, thân có khổ mới nhớ an vô-lộ. — Bửu-tri-sai còn mang ơn hạ cổ, cửa hầu môn biết mấy độ vinh hoa. Anh-huyn thì thiều thì thi da, phước đức có, ác vinh hoa phải có. Chối đơu quẻ hai nhành tờ-rỏ, ơn cao dày cửa dò cũng chen vai. Nhà-trăm-ann rỏ dẫu đứng anh tại, đương Sĩ-hoan hầu lai ngày gặp-gỡ. — Nhà Nước đôi tình ơn một thước, về dài mấy rúc rỏ chôn cung-trang. Nư cung-dầu gấm-lai ít ai bằng, ngoài baky tài năng ai có mấy. Tôi là kẻ vãn-sinh mạt-thuỷ, lời tuô bày dâm cây sực tài danh. Mừng ông ngũ đấng hữu-tinh, đời đời kính chúc thọ xuân nay.

HUYNH NHƯ T TH

Hai triệu sự nghiệp ít như ông! Nhà nước thưởng tài kẻ có công. Bực trái trong cơ an gió-bui. Nư ra mười dặm từ non-sông. Về già đề nghị bìa sản các. Tuổi trẻ ghé phen lực cánh hồng. (Ơn nước nư trai đã tron ven. Ngàn năm đẹp mặt khách anh-huyn. Cựu chủ-bút An-Hà-Báo Nguyễn-Tịch ngu Tân-quới thôn

Ái sắc dục

Sắc-dục hai điều từ cổ chí kim, biết bao nhiêu người vì đấy mà phải như danh xấu tiếng. Kia như bực vương đế là vua Trụ ái sắc Tô-dật-Kỷ làm cho hư bại cơ nghiệp của vua Tần-thang để lại; nó là bực đại-thần như Đổng-Trá ái sắc Diên-Thuần làm cho phải chia tình phụ tử mà sanh thù oán cùng Lữ-Bổ, sau rồi cũng vì sắc-dục mà thù-cốt chẳng toàn; này là bực thơ-hương như Thúc-sinh cũng vì ái sắc nàng Kiều mà phải mang câu bất tưng giân-hóa, phụ nghĩa sơ giao. Đây là đại khái kể vài tích xưa vì sắc-dục mà phải nước-nhà diên-dào, lâu-lý suy-dối.

Còn đời nay, công vậy, có kẻ vì sắc dục mà phải đến tọng-dinh, có người vì sắc-dục mà phải bị Đổng-tên-dộng, lại có kẻ vì sắc-dục mà dánh tổn bạc trên rồi cười hềnh không biết tiếc, còn có người vì ái sắc, dẫu cho người dân-bà đó là bực bèn hạ gi cũng cứ khoả-lấp mà gọi rằng sang trọng đẹp. Nghĩ rằng sắc dục thật là mạnh, mạnh như điện-lực, nó rút người (người hay mẹ) soi rất dể. Bởi vậy người ta thường nói: sắc bất mê nhơn, nhơn tư mê, lại có câu: Vô vô thuyết, loà nang lư khách; Sắc bất hạ đẩu di di nhơn

CỦT ÁI-SẮC

phước thọ khương ninh!!! Xong cuộc của tôi ly Champagne, ai nấy đồng hoang làm yến ẩm, kẻ giầy lác đư tiệc nư nhà quan Huyện Nguyễn-quang-Tư. Mừng ông vui vẻ, ai nấy thấy đến vui-dep.

Bão-An kính đỏi lời theo đây gọi là mừng giùm cho quan Huyện Nguyễn-dại-như được phần thưởng rất đĩnh diên.

AN-HA-BÁO

Bạn xưa đối với bạn nay

Duyệt báo An-Hà s 260, ngày 13 Avril

1922, thấy bài "Bạn xưa đối với bạn nay" của ông Tắc-Trun, luận biện rất đổng đổng vô cùng, tưởn, chẳng phải một lờ cho là đúng, chắc có lẽ cho độ: giả công đồng ý công nhận như tờ vậy.

Phải, người xưa cách cũ chỉ đối đãi cùng bạn rất khác hẳn hơn người nay. Phần nhiều người nay thấy sảo thì mê thấy giàu thì chuộng, nên chẳng màng danh ô si hồ quyết một lòng mong quấy lưỡng vơ. Hề kết bạn cùng người nào thì mong lòng khuyến dụ vợ bạn mất thôi.

Độc bài "Bạn xưa đối với bạn nay" vừa rồi tôi sực nhớ lại chuyện sau này của tôi thấy tạo mặt, chẳng hề thêm bớt ấy thiết thiên niên mai cốt bất mai tu mà sao phũng đy lại còn hi-hồn lưỡng cho là sự thưởng, tức cũng lấy làm lạ!!!

Sở là có tên nư thuở còn nưong ngu tại Cáo-thơ nghèo bèn, lại có vợ sanh được hai đứa con, song bị tinh làm cho chẳng say đắm mà búng rầy vợ nhà, quèn phước cầu tào khương cỉ i thế bất khả ha đường, đã không lưỡng vợ thì cũng thường con chút ít một phải, có dẫu lại phụ phân duyên thắm, thế lòng bó phứt máu thịt của mình, nên chẳng ta đuổi vợ con đi không ngó ngán đến nữa. Sau chàng lại xuống ngu nhà của bạn tại Trảo, ăn ngá nằm ngổ, ngại tình tưng-hoàn một cõi, nhưng bạn của chàng có lòng tốt, tưởng câu bằng nư chi ư tin, nên chẳng hề thất một lời, lại còn nuôi nấng, bảo học cho chàng lớn gia nên thất nư. Lúc này chàng đã kiếm được vợ khác rồi, mà lòng tham chưa dứt, nên thế thương hề dối cớ, khác nưong tên bèn, nư cơm ăn áo lại thêm nư kia. Đến lúc có su chút ít rồi quèn mình là phạm gối rơm, quều xia răn coi cớ người còn diên không, lại sanh lòng quấy vơ theo vợ bạn (bạn ơn bạn nghĩa) Về sao cho đến dể vợ bạn giân, dánh... dánh... quân trên đầu mà còn không biết nhục, làm tuồng mặt dạn mây dầy (chả là chạy ngất rồi) coi trơ-trơ như kẻ gồ.

Ồ! ghê ghê thay cho toàn người như vậy, thấy mà buồn cười, còn ai dám lân-la làm bạn nữa, chỉ có loài tẩu thủ phi cầm mà thôi. Người như vậy ai không xa lánh? ai dám kết bạn cùng!!!

HỖ-văn-Ấn

Bình-uth = Trảo

Ái Tin

Ông Paul Canavaggio chủ sáng lập tờ báo Nông-Cổ, viên chức ban trị-sự hội Nam-kỳ báo chương, cựu phó Đổng-lý hội ngũ và nghị-viên quân-hạt mới từ trần tại Thủ-Bức.

Bản-báo có lời chúc ngài được tiêu diên và chia buồn cùng qui đồng-nghiep Nông-Cổ Mìn-Nam.

Măngtin buồn rầu: ông Đình-quang-Huân, cựu Ban-biên tổng Tuân-giáo quận Cầu-Kê, đã từ trần hôm ngày 14 Avril 1922.

Ông vốn là lính nghiêm-thần của M. M. Đình-quang-Dương cựu địa-hạt nghị-viên, Đình-viết-Truyền đương kim địa-hạt nghị-viên tổng Tuân-Giáo và Đình-viết-Thận nghiệp-chủ làng Hiệp-An.

Vì tinh thần, quyền, vì nghĩa kim-bằng nên tôi kính tỏ đỏi lời mà phân ưn cùng lưn quyền và cầu chúc cho hương hồn lão-hà được nơi Đổng-dào tiên diên.

Giáo-viên: Nguyễn-thành-Long Kính diên.

Tin mừng

Mời hay tin rằng nôi tường của M. V. nưong-An giúp việc tại An-quân An-Hà hạ-sinh hôm ngày 22 Avril một trai quí danh là Ngọc-Ấn. Bẩm quân... có lời mirong cho vợ chồng và chúc cho trẻ dánh an chơi.

An-Hà-Báo

Tiểu thuyết

Sở phận một vị quan hai

TỰA:

Nói tóm lại một lần là hai vợ chồng phú ông sanh được một trai; còn dân kia là ông Note (Ký thất) sanh được một trai, một gái. Ban đầu thì hai nhà này thù chàng đối. trời sau lại thâu-cận nhau không xiết. Vậy mới biết:

Ái sinh ra thời cùng là người, Khi mừnng khi tôi cũng khóc cười như nhau.

Xoay quanh trên mặt địa-cầu, Bể sâu theo với vui sâu đối thay.

Tôi, chẳng màng khó-nhọc, nào nộ kben-chê, lưm-lặt đặt để, thành ra nguyên bản. Nói theo tục lệ, thiện ác dáo dáu chung hữu báo, cao phi viên tầu mạc-nan tăng, quẻ kếp vài trang, chề khe cũng càm.

Kim-Vàng lược dịch

Ở đời này đời ai ôi!

Chữ tài rồi lại chữ tài hầu kề

Hai vợ chồng phú ông kia tuổi ngoài năm mươi, tuy là sang cả mặt lòng song hằng ngày nắm giữ một lòng nưong đức. Ông bà có một trai, hình-dung tuấn-tú, cũng như trước, hứnng tợ hoa, cho học tại trường quan vô.

Ngày kia bà vợ xem thấy nhứt báo đản-hành chuyện nhiều ông Notaire, ông thì từ từ ông lại trốn lánh là vì tiêu xài, quá lể, bà mới bằnng với chồng rằng: «Vay ông công nên đến ông Note của ta mà làm mừnng mừnng đổng bạc đã gần lúc trước ra ông ặt dẫu kben phải-mai ta sẽ thân hành, ta cũng có ý lo là vì thế thường người nói, vật bất ly thân.

Vợ chồng ta tuổi cao kỳ trường dánh dể cobao nhiều dể cho thàng Mừnng-ông dạy thàng xe ngựa ra đi, tới nơi thì thấy ba bốn người chào-rào trước ngõ, mới hỏi: vậy mấy chủ tư lại làm gì dể? Trong đám ấy có một ông già bước ra chào và rằng: «bẩm đại nhân, tôi có mấy trăm đổng, ngõ gửi cho ông Note dánh đường giả hay dẫu lại đã nam ba lần mà cũng chẳng gặp dổng ông, vốn lời chẳng rỏ, thiết lấy làm khốn-khó quá!

—Mấy chủ có mấy trăm đổng coi rằng khốn-khó còn mừnng muốn đổng của tôi đây mới sao? Mấy người nghe nói số tiền lớn đường ấy mới ăn nhón ở náng lại coi ra thế nào. Pnó ông bước vào phòng vãn ông Note, chầu xong, mới hỏi cách khản-khản rằng: «tôi đến viếng ông và xin ông giao mừnng mừnng đổng lại cho tôi vì tôi có việc cần. Note cứ chầm-rủ dể: ông mừnng cho người ta giết tôi sao mà bảo giữ trong mình số tiền to-lạc ấy?

—Vay chẳng là không có tại nhà ông sao? mà ông dể số bạc ấy tại nào?

—Tôi đã tại hàng ngân-hàng.

—Tôi kỳ cho ông trong ba ngày thì phải giao số bạc ấy cho tôi, bằng chẳng vậy tôi sẽ vào đơn kiện ông. Nói rồi quấy quấy ra về; ra khỏi cửa còn thấy mấy người ấy, coi bộ phũ ông hứn-từc lắm, nên ai nấy tăng rầy hết. Phú ông về đến nhà, bà vợ ra hỏi, ông đáp rằng: không biết làm thế nào mà tiền không có nơi nhà tôi! Bà thấy vậy chẳng dám hỏi nhà. Cách ngày dểng kỳ, phú ông mới xe ngựa qua nhà Note.

(Sẽ tiếp theo)

Vàng

Hoàng đế Sisovath sang Pháp-quốc

Nghe dẫu lời thàng jun toi đây, Hoàng đế Cao man Sisovath sẽ ngư giá sang Pháp-quốc. Lúc ngai vẫn mặt thơ Hoàng tử Chaotekha xếp-dặt công-việc tại triều.

Lời thưa lại

Hai kỳ báo trước đây có mấy bài thơ ông Hoàng-Thu dánh tên, vốn là ông V.D.L. ban của ông, chép trong tập thơ (Hoàng-Thu Thi tập) của ông mà gửi dể báo quán. Chủ-bút bất ngờ cứ dánh lên chứ không phải chính tay tác-giả gửi. Nay được thơ ông ngó đến phần trách.

Vay có mấy lời thưa lại, đã khỏi mang lấy tiếng làm quỵn.

Coi chừng Quân tứ giá

M. C. . . người ở Cholon xuống Cáo-thơ

có việc, ngày 17 Avril này đến nhà M. H. . . chơi. Màng chuyện-văn nói-cười cùng 5, 3 người anh em bạn ngồi chung với nhau một bàn; chừng nhớ lại thềm coi thì cái hộp-phơi trong túi đã bị rơi mất hồi nào mà không thấy. Theo lời M. C. . . thì trong hộp-phơi có dể 300\$ và nhiều giấy tờ đản-như-lâm, sau khi mất hộp-phơi đó rồi, M. C. . . và mấy người ngồi đó đổng biết đưa gian; song việc đã mừnng nên không thể nói. Bạc mất đó M. C. . . không mấy tiếc chỉ tiếc những giấy tờ đản nhứt mà thôi, nên chỉ M.C. cây người đó cùng đưa gian giùm trả những giấy tờ đó lại M.C. thế thôi nhiều lời rằng: chẳng những không làm hại nó mà thôi; lại còn càm ơn nữa là khác; dẫu rằng nó là đưa gian cái hộp-phơi đó.

Thấy thế thôi làm phiền, và lại giấy tờ trong hộp-phơi đó nó không thể dồng được, nên đưa gian công lưn tâm họa may ông chú-nưong nghi tính mà dể cho nó ở ngoài thong thả một ít lâu nó hèn đem cái hộp-phơi, trong có dể giấy tờ y nguyên và (130\$ / 300\$ nó nuốt hết 170\$) nhét nơi nhà tiêu rồi chỉ cho người khác cho M.C. bay đến đó mà lấy lại.

Khốn nạn thay cho quân ăn-cắp, vậy ai dể hay phòng lấy của mình, vì nó hay làm tuồng như người quân lư song lòng nó là dể đưa tiêu nưong dể mạt (quần tư giá) bẻ thấy thì nó cói nó khuấy chơi giả ngổ-cười xoa dể mạt (c) bằng không thấy thì nó chột thiệp. Có nhiều người đã bị nó rồi nên khi nào gặp mặt nó, thì người ta biết nó là thàng ăn-cắp.

TỌC-MẠCH

Mua thuốc

Le 15 Avril 1922

A Monsieur Trần-dắc-Nghĩa Quí-tỷ Ất-tị An-là-Cáo-thơ

Trước kính thạm ông chủ dểg bìn h an. Hôm trước tôi có gửi mua thuốc Vãn-tinh-tế và uống coi bở cũng hiệu-nghiem lắm.

Nay có mấy người đau bìn ho mừnng uống thử thuốc-biêu Thiên-thành Chi-khai-hoàn, cây tôi dểm mua.

Vay ông chủ gửi thử-thuốc Thiên-thành Chi-khai-hoàn cho tôi 6 hộp lớn, thử một hộp 10 mừnng dể dểng dểm và cho mấy bìn ấy uống thử, coi sau sẽ mua thêm nhiều, như ông chủ gửi thì dể.

Monsieur Đức,

hương-bào ở làng Anca tổng Định-mỹ, Soctrang

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu... ngày 21 Avril	6 45
Thứ bảy... ngày 22 Avril	6 10
Chủ nhật... ngày 23 Avril	id
Thứ hai... ngày 24 Avril	6 10
Thứ ba... ngày 25 Avril	id
Thứ tư... ngày 26 Avril	id
Thứ năm... ngày 27 Avril	id

Giá lúa

Lúa chẻ dển nhà máy mỗi tạ 100

Thứ sáu ngày 21 Avril	4\$ 15 à 4\$ 35
Thứ bảy ngày 22 Avril	4 79 à 4 95
Chủ nhật ngày 23 Avril	4 78 à 4 98
Thứ hai ngày 24 Avril	id
Thứ ba ngày 25 Avril	id
Thứ tư ngày 26 Avril	id
Thứ năm ngày 27 Avril	id

Sàigòn

GIẤY MỘT CẤT GIA

Tàu Hwahkưn ở Hương-côn lại đến Sài-gòn ngày 10 Avril, hình xuống viết giấy thông-bành xong, đi lên, thoi một tên lính nưong trể lể pân dể, thấy một gói giấy nhon, nưong hứnng gói Xim, nhon mở ra coi thì cả thấy là Xim, coi cái giấy gói là Hai tên chử dển tàu của thấy vậy, biết không xong, vọt nhảy lên bờ chạy trốn.

Cái bèn

GOM THAY CHO CẢI CHÉ TINH

Tối 16 rạng mặt 17 Avril, lưc 3 giờ khuya, người dánh an gói, bồng, nhon có tiếng là nhon làm chẻ a, vòm gưc mình, chừng rỏ là là dểm Ghen.

•(Còn nữa)

An Phong

Bijouterie-soieries de Chine

et du Tonkin

CAOLANH

Kính trình cùng lực châu Qui khách
dâng rỏ: tiệm tôi mua bán hơn năm năm
hàng rỗng hàng tàu, những là vân xuyên
lành nhiều, cũng là hàng vườn, nhuộm
đen điều lành thật tốt, không hề trở lại
chắc ý, vì tôi mua bán đã lâu, nên
tại hết sức lựa chọn thợ nhuộm, nhuộm
tốt và hết chất tốt, nên các nơi khác
đó cảm châu, hóa từ các, cũng xá lue
sơan bác thảo, lue sơan thường hàng
đến có đủ thứ, còn hàng bác như, hàng
không thể biết hàng đến của tôi, và
giá tôi bán lại rẻ. Cũng đó mặc trắng như
thơ, hương-luật đó thứ, tôi lành tại
Hà-nội, như qui khách muốn mua và
chỉ dùng xin với thứ đến, thì tôi sẽ gửi
đó lại liền, như vì nài, muốn mua như
ma bán, tôi tính giá rất nhẹ, hàng tôi
gửi *contre remboursement*.

Caolanh: Nguyễn-xuân-Trước
Cần bạch

TIỆM

Trương-văn-Hanh

Sadec

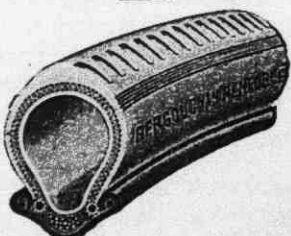
Có bán xe máy mới và đồ đồ phụ
tùng xe máy và sửa xe. Lành thấp
mười đến khi đã (carbure) theo cuộc
quan, hôn, tan, tế, kỳ yên, tôn gia, ha
tho, khăn đen bằng nhiều tây và khăn
bằng tốt thương hàng, bán mới và bán
lẻ vỏ ruột xe máy hiệu Michelin, giấy
băm-ét đủ cỡ đóng theo kiểu kim thời.
Qui ông ở xa muốn mua đồ phụ tùng
xe máy, thì gửi thư cho tôi. Tôi sẽ
lồng kỹ lưỡng mà gửi *Contre-
Remboursement* nghĩa là đóng bạc nhà
thor mà lành đó và tôi cho giá đồ phụ
tùng in sáng bằng chữ quốc ngữ (Prix
courant).

Trương-văn-Hanh
Cần bạch.

Có bán

Vỏ xe thượng hạng

HIỆP Pneus Bergougnan

Vỏ xe kéo mỗi cái, giá là 8\$ 00
Ruột xe kéo mỗi cái giá là 2, 50
Vỏ xe máy mỗi cái giá là 2, 80
Ruột xe máy mỗi cái giá là 1, 60

At muốn mua xin do nơi M. Trần-dắc-Nghĩa.
Quản-lý An-quân An-hà Cánh-thor

Hỡi bạn thanh niên

Muốn lành dăng sắc dục hãy xem
truyện: LỜI BƯỚC PHONG TINH.
Chuyện có bà JEANNETTE ở Vichlong
Giá mỗi cuốn là 0, \$30
At muốn mua xin do nơi M. Trần-dắc-Nghĩa.
Quản-lý An-quân An-hà Cánh-thor

Quyền Từ tụng thể lệ

Quyền từ tụng thể lệ là một quyền
sách từ tụng cho những người có
việc kiện thưa đến toà, cũng biết thấy
những người làm dân nhà nước. Sách
dạy cả thấy 134 trang, nói về sự kiện, bản
nại và nhập vào vụ kiện, về án toà, án
khiếm diện và cách kháng án, sự giải
cứu, án oan và tra xét trong việc
kiểu án, xin phá án, tố sớ, phá án
về Đại-pháp, biện pháp để tập
vật, sự bản đến sân của kẻ chứa thành
chơn, sự sự giải, thân, v.v. còn nhiều
khẩu căn lợi không thể kể hết.
Sách này của ông Nguyễn Văn-Tham
cho lời ngắn và lời dài giải cho quan
án DUFILHO tại các tỉnh miền đông
do theo mà làm rất tốt.

Giá mỗi quyển 1\$ 30
Phụ thêm tiền gửi 0.24.

Xin để thư cho M. Trần-dắc-Nghĩa
Quản-lý An-quân An-hà Cánh-thor

Dịp tốt

Có bán 1 cái xe Bébé Peugeot bốn
mức, có đèn điện khí và Dynamo còn tốt
lắm. Giá rẻ mặt.

Hỏi M. Lê-văn-Sinh
Trưởng tòa (Cantho.)

TRẠI THỢ MỘC, CHẠM VÀ CANHỆU

Nguyễn-long-Thao

Tại chợ LAITHIEU (Đường COLONIALE)

Sáng tạo gần 10 năm rồi, từng thợ
nhiều kiểu khéo léo.
Có đóng sẵn và bán đồ các thứ hàn
âm: đài, vạc, tròn vuông khéo lạ. Tô áo
tròn loát có kiến sọc, mắt, 2 mặt, từ
thờ trư cần, từ đồ sách và đồ rườ. Bán
viết, bán rửa mắt cùng bán salon tròn
bỏ. Ghế trư rườ, ghế nư, nhiều kiểu
Vàng xỏ một tấm liền chươg ngựa
thương, chươg tiền hoặc chươg voi đội
Biển hồng sơn mài và cần. Khay, hộp
chươg đèn, đài kỷ.
Những món kể trên đây dùng toàn cây
danh một: Trắc, gỗ, camlai mà đóng
chế kiểu kim thời.

Kính mời qui ông qui bà muốn mua
hay là đặt món chỉ thì tôi sẵn lòng làm
theo vừa ý. Trại tôi cũng có lành làm
bao lam thành vong cần chăm sơn thếp
Nguyễn-long-Thao
Chủ nhơn kính cáo

Nhà ngủ và nhà hàng

HIỆP: TÂN-PHAT-LỢI

ở đường B. Maspéro gần cầu tàu lue
Tiểu (SÔC-FRANC)

Kính thỉnh quan khách nếu có việc đi
Sôc-franc tới lue đường xin dừng bước
chờ lại nghỉ nơi tiệm của tôi: Có phòng
ngủ tinh vì khoản khoáng, lại có quạt máy
và đèn điện; tác một lue là đủ đồ cần
lue có bán các thứ rườ và cơm tây: việc
nấu lại càng kỹ lưỡng vì cứ do theo
cách Vệ-Sinh.
Còn như khách có muốn cần dùng cơm
Annam xin cho tôi hay trước một giờ
thì tôi cũng sẵn lòng làm cho vừa ý.
Xin Quới-khách chiếu cố đến, tôi lấy
lâm thêm cảm.

Chủ nhơn: Tư Cảnh kính mời.

Khương thời dit

Trần văn Gòg

178 180 Rue Anglour 178 180.
Tiệm tôi eo lue đồ nữ trang (Bijou-
lerie) đồ bán, và có bán những đồ phụ
tùng xe hơi, xe máy và xe kéo xin kể
ra sau đây:

Kiến vàng, neo, chuỗi, bông, cà rá, đồ
lâm đủ thứ. Dầu đèn sáng sủa (essence-
Shell) dầu máy (huile pour automobiles),
mỡ hồ để máy xe hơi và xe máy (graisse
pour automobiles) đã thấp đèn xe hơi
(carbure) vỏ ruột xe hơi hiệu (Michelin
et GOODRICH et GOODYEAR) vỏ ruột xe
máy hiệu (Michelin) và Hutchinson) vỏ
xe kéo hiệu (Michelin) thứ hai bộ (2 to-
iles thứ ba bộ (3 toiles).
Xe máy hiệu (bờ rô) (PEUGEOT AL-
CYON và HERCULE), có bán đồ đầu
môi (écaille) lược chải đầu đủ thứ và đồ
của dăm (DAME) giấy tẩy giày anuam
dầu thơm xà bông (savon) phẩm đổi mặt
mua bên tây lai (Commande en France)
Rượu Champagne, rượu Chac đó và
trắng mua bên tây lai (vin blanc et rouge)
Xe hơi hiệu (OVERLAND 4 places)
Moteur Canot 8 H.P. et 8 H.P. Máy Canot
18 mã lực và 8 mã lực (CAMION) 2 ton-
nes, xe Camion hai tôn. Máy bơm nước
(Pompe Hélice pour eau) Canot đóng
sắc rồ.
Đồ bắc kỷ, ghế xit du, ghế tô nê, đồ
máng nôi và đồ máng áo (Berceuse, por-
te-manteau, porte-Chapeau, Chaise tha-
net).

Xa bông bắc kỷ (Savon noir) và nước
hôi rườ nhà (Péniciline) bông đèn khi
(Ampoules électrique) 230 volts.
Những đồ phụ tùng xe hơi, hiệu (Ford
Dodge Overland).

Những đồ này đều si và bán lẻ, các
ông các bà có cần dùng xin gửi thư
đến tôi sẽ mau mau lập thư gửi (Contre
remboursement) đến chổ.

Nay kính

Chổ nhơn: TRAN VAN GONG
Bijoutier PHNOM-PENH

Cáo bạch

Có bán cùng
viết "PORTE
PLUMES à RÉSER-
VOIR" ngòi viết
bằng vàng thiết
cao "PLUMES en
on CONTRÔLE"
14k không
sét không màu
Cókha (AORAV)
một đầu thibút
viết, còn đầu
kia thì viết chì
PORTEPLUME; có
phụ thêm 1
hộp nhỏ đựng
năm cộng chỉ
để thay. Cây
viết này nếu
gìn giữ xài
mười năm
không hư.

Xin dừng
trường cây
viết này giống
theo cây viết
năm cất, một
đồng của
khách

Mua về, nếu
xài không động
không xưn
đáng với đồng
tiền thì trả lại
Bốn hiệu số 14
y tiêu lại 14
Giá một cây
là (có hộp có
Comptegoutte
giá 4\$50

Mua nguyên ló
về bán lại càng
tính giá nhẹ
hơn nhiều.
Cũng có trừ
bản mực sty-
lographique
hiệu black
thứ tốt.

ve một
giá 0\$50

Nhà in Hậu
Giáp CANTHO

Các nhà buôn nên mua

Tại nhà in Hậu-giang có bán tất cả
biên các cách thư: thư từ và thư
hàng hóa, (Tarifs d'affranchissement
des correspondances) hoặc phải dân bao
nhiều có, hoặc phải gọi cách thế nào
cho đúng theo luật lệ nhà thư. Mỗi
tấm bán 0\$ 25 phụ thêm 0\$ 10 tiền gửi
Viết cho muốn mua xin viết thư cho M.
Trần-dắc-Nghĩa Tổng-lý An-quân An
hà Cánh-thor

Có bán

Nhiều tướng Cãi-lương về Sứ-ký Nam-
Việt, khởi sự hồi dời Hồng-bàng dẫn tới
nhà Nguyễn. Đồ cong thuở xưa luôn lý
Hát tướng này thì giúp trợ Giáo-dục, vì
các trường đều phải dạy Nam-sử cho
học trò. Xin gửi thư thương nghị với H.V.
Ngã (Travinh) có đất tướng cho những
bạn hát Cãi-lương: Ich-tâm-bang
(Chợ lue), (Đông-minh (Poumpeuh), Lạc-
đồng-bang (Travinh)

Tôi chịu lành

Tôi chịu lành cất nhà, phố, bán đá,
cát Núi Sập chổ đến tại bến. Lành
mua và bán lại các vật dụng, như đồ nữ
trang, giấy cầm đó, đồ đồ trong nhà
quán áo hoặc mới hoặc cũ, tác một lue
là: những món nài mà qui vì hết muốn
cần dùng, thì xin đem đến tôi mà
thương nghị.

Tiệm tôi ở gần nhà việc Tân-an (Cần
thước bán đủ các thứ thuốc tây trị các
chứng bệnh và đồ cần dùng theo cuộc
vệ-sinh.

Vậy kính mời qui vị, nếu có việc xin
cố cấp đến nhau, gọi là chẳng phụ
lòng người đồng bang trong bước
đường thương nghị.

LÊ-KIM-ĐÌNH

(Cantho ville)

XIN-LU'U-Y

Ký lâu ARMAND-BÉHIC chuyển rồi
đây, tại ENTREPÔT DE VINHLONG
có lại những hàng hóa như sau đây:

Trái táo riêm-đường (Prunex fourrés
glacés)

Từ hộp một kilo, nửa kilo và phần tư
kilo. Thật là đồ sảng của nước Lang-
sa, giá vì chế ăn ngon lắm, bổ và nên
cho mấy người bệnh đau mới mạnh
dùng lắm, rất qui, cái hộp làm rất chín
chắn và khéo có cùng.

Xe máy "ALCYON và HERCULE"
Đồ phụ tùng xe kéo như là: Bánh xe,
nhiếp-xe, lue-xe, ví-xe, cần và đang vận
vân.

Cá thấy giá bán y với các hàng đến
Saigon, mà lại có khi rẻ hơn nữa.

Xin chur tôn quan cố, mà xin
cộng nhà này một chuyển, sẽ biết người
tốt là, chiếu dài A thế nào.

Củ nhơn: Nguyễn-thành-Điêm

Cần bạch

La-văn-Trọng

CANTHO

Bán si và bán lẻ các sắc hàng tơ lụa
hàng Tây, hàng Tàu, lành, xuyên
nhuộm tời caolanh, hàng Bắc-kỳ.

Lương, băng, xuyên, the, lue v.v...
Lành rườ may áo giá từ 6\$ 50 tới
7\$ 50 một cây.
Lành hẹp mỗi cây hai quần giá từ
6\$ 00 tới 6\$ 50.

Vải may mông trắng và ngô lue một
cây 20" 4 khổ 0" 80 một cây may được
một cái mông bé dài 2" 00 bé ngan 1" 60
chừa cửa 0" 80 giá từ 5\$ 00 tới 6\$ 00
một cây.

Mền tây bằng lông chiên nhiều cỡ lue
nhỏ giá từ 5\$ 00 tới 20\$ 00 một cái.

Hu đơn bà các thứ màu, bột gá, tiem
lá cây, nư, trắng giá từ 2\$ 40 tới 3\$ 40
một cây. Cũng có nhiều thứ đồ đến ông.

Có nhiều thứ satin đen và màu, may
áo dài rất đẹp giá từ 4\$ 60 tới 20\$ 00
một áo dài.

Nón nỉ feutres và nón casques đủ kiểu
giày bottines đen, vàng, hoặc hai màu
giày hạ, dép Bắc-kỳ. Đồ thứ đến tây
chươg đá, chươg đồng, đen manchou.

Chư qui khách ở xa muốn lấy kiểu
hàng (échantillon) hỏi giá, hoặc muốn
oan món chi, cứ viết thư cho tôi
thì tôi sẽ tính giá thiệt nhẹ, vì đã có xa
cộng tính cho bạn hàng chẳng hề tính
mắc hao giữ.

Hàng cứ theo cách lành hóa vào
ngân (Contre remboursement).
Nếu xoi tiền trước thì sẽ được trừ
tiế huê lue 2% về cái phần tiền trả
trước đó.

Gửi thư để: La-văn-Trọng

Đường Kinh-Lập

Cantho

Muốn mua mặt ong

At có MẶT ONG muốn bán mấy ta
xin do nơi Bốn-quán
An-quân An-hà Cánh-thor

Tiệm khắc con dấu

Kính trình cùng qui khách dờng ở
tiệm tôi trước ở số nhà 85 đường Calinat
và số 130 đường Pellerin, nhờ do lue
chầu chư quan từ chiều cổ thì công
nghệ của tôi đã thành hành bấy lâu nay
Vậy tôi đã dọn lại số 96 cũng đường
Pellerin vẫn chuyên nghề khắc con dấu
đồng, cao-sơn, bản-đồng, bản-đá, cần
thạch để mỗ, có bán đủ các thứ con dấu
Tây gọi là, như là Dactyl, Numé-
teur, Folioleur, Compteur, etc, v.v.
bản đồ phụ tùng theo cuộc con dấu
giá rẻ đó tốt mà làm mau, to m, cần
giao để gửi cho qui khách nếu qui khách
muốn cần dùng kiểu nào thì xin gửi thư
cho tôi lấy Catalogue lue kiêu mà dờng
tôi sẽ hết sức làm cho vừa ý các qui
khách.

THÂN-DUY-BINH

Graveur— 96 Rue Pellerin— Saigon

Một việc khá lắm

Có quan Giám đốc Quesnel sẵn lòng
muốn bán hai sớ ruộng của ông, ở tại
Tháp-mười Mỹtho, sớ thứ nhất được
46 mẫu, ở dờng mề kinh, sớ thứ nhì
được 216 mẫu, ở dờng mề kinh lớn kên là
kinh Tống-dốc Lue, kinh này xang mề
vết lue lue, lue ngan chừng 40 thước
vết lue, bề chớ lue ruộng lue, và phư
muốn chớ lue ruộng lue Chư-lên di ngà
sông Vaeo cũng để lue.

Hai sớ ruộng ấy đều là đất thuộc tốt
lắm, chẳng còn phải tốn công khai
phá chi nữa hết; lại sảng trong đất có mề
ba cái dĩa, và rất đại lợi. Có một sớ đất
khắc cỡ cậu với hai sớ ruộng nư trên
đấy, chừng 300 mẫu, nguyên là của tời
Spédel đã bị nhà nước tịch thu lại và
có lue trong một ít lue sẽ giao cho bạn

Hai sớ ruộng của quan Giám-đốc
Quesnel, huê lue mỗi năm chừng 12 tới
15 ngàn giê.

At muốn mua hai sớ đất ấy xin gửi
thư cho quan Giám-đốc Quesnel tại
Saigon, hay là gửi cho sớ Nhữ tại An
hà Cánh-thor mà thương nghị, và đến
xem bản đồ thì rõ

Đồng hồ hiệu LIP

Đồng hồ mà người ta hay kiem
mua là đồng hồ hiệu LIP

CHRONOMÈTRE

LA MARQUE FRANÇAISE
Montres de Précision
EN VENTE CHEZ LES BONS HORLOGERS
Exiger la marque LIP sur le cadran

SAO VAY?

Vì máy nó tốt lắm, nó chạy
dùng, chắc và lâu hư, không tốn
tiền sửa nữa như các đồng hồ
khác

SAO NỮA?

Vì nó là hiệu Langsa và giá
nó rẻ lắm.

THIỆT KHÔNG?

Mua thử một cái dờng, hay
là hỏi thăm những người đã
có sỡ đồng hồ hiệu LIP thì
biết.

En vente chez les bons horlogers
Exiger la marque LIP sur le cadran

CÓ TRƯỞNG BÁN TẠI:

Hàng LES GALERIES DE
L'OUEST là hàng HẬU GIANG
DUY HANG Saigon, My
tho, Cantho và Traviñh

Tại nhà in Hậu-giang

Nhà in Hậu-giang từ buổi tạo sáng
đến nay trôi năm năm, nhờ chư quan
từ lue-chầu chiếu cố nên ngày một
thành phát. Hiện nay thấy thư tính cả
ba bốn mươi người, máy sấm thêm đủ
c. Chư vì muốn cần dùng đặt thếp
sổ, giấy viết thư, đóng sách, bất cứ món
nào, lue hiện công sảng lue làm
cho vừa ý.

Có bán sách
Kim thư học từ 1\$ 70
Kim thư học từ 0\$ 80
Truyện kiến tân bất nữ 0\$ 30
Truyện kiến tân bất nữ 0\$ 50
Truyện pháp lý 1\$ 20
Đông âm từ 0\$ 40
Thuyết si ca 0\$ 20
Đông âm từ 0\$ 16
Ngũ-phụng-Lâu 0\$ 20
Sách Thương-dụng 2\$ 00
Sách giúp cho hương chươg c

quyển thi hành chư trường toà 3\$ 00
Tống kim Thạch kỷ dờng 0\$ 80
Tư điển, sử ký v.v. không thể kể lue
Cá lue in đủ các kiêu Catalogue
hình, như: đồ phụ tùng xe máy, các thư
đến, đồ dùng trong nhà và đồ ăn bản
(casselles), nhiều chươg từ lue, giấy
lue hình 6 1/2 x 9 1/2; 12 1/2 x 18, nước
thoải rửa hình.
Máy viết hiệu "Smith Premierer" 40
máy viết hiệu "Verotype" từ phư lue
Bản báo từ phư lue từ phư lue lue
at, các nưai muốn trả bản lue, trả
bằng giấy quố, lue công đờng, lue theo
giá bạc lue xang má lue.
Nay đã nhờ lue giúp chươg, gưm
xin chớ từ lue lue, con chươg c
nưai mình trong việc nưai-trach quyền
lue.

Trần-dắc-Nghĩa

Quản-lý An-quân An-hà Cánh-thor

minia

91111